

Mályvavirág

Ez a vakfolt a szememen
ez a fekete mályvavirág
mindig kitakar a képből
valamelyest, amit nem
láthatok épnék soha már.

Ez a fekete mályvavirág
ontotta szirmát akkor is
midőn rád vártam
félő tekintetű éjjeleken

: jössz-e – nem jössz-e,
hogy együtt utazzunk át életeket
a tiédet – az enyémet netán
: a mindenséget hoztad perceként
kötényedben.

S ez a fekete mályvavirág
érettünk állt ki a szélbe
érettünk ontotta bársonyát
megfejtethetlen titkaival még – még
az örökkévalóságban innen

szertefoszlott álmainkkal –
visszavonhatatlanul.

Imatöredék

Morzsákat, Uram,
...és csöppöket!

Ne hagyd, hogy bőségben
megrészegezzem,

s tenyeremen
ki-be járjon
a véres szeg is!

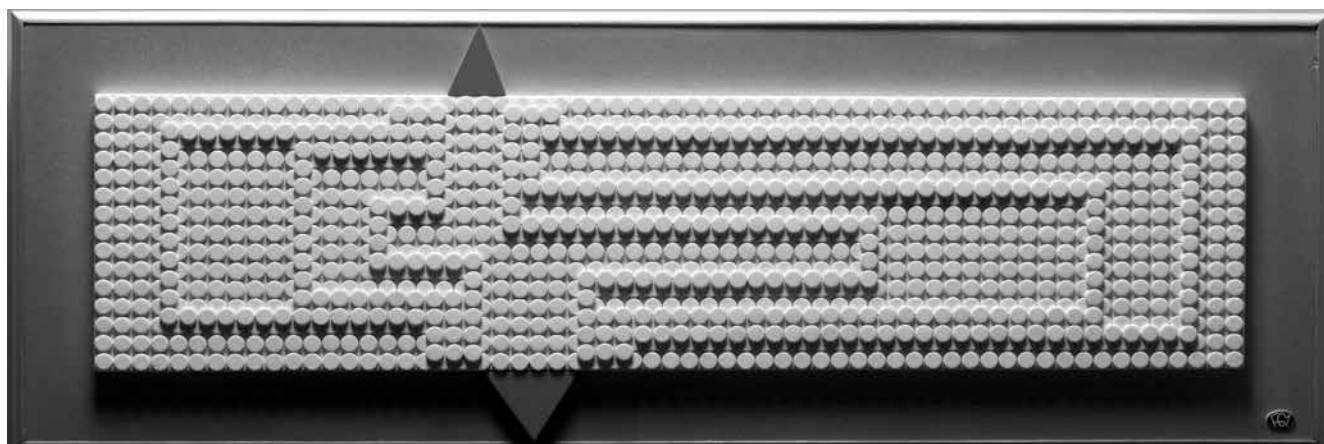
Morse

Kormos István emlékének

Eső kopog az ablakpárkányon
majd a felkelő nap sugarai
az üvegen morzézna

egyiküket kizárom
másikukat beengedem

hajnali fél öt csak elalszom
ha Isten is akarja álmodom.

A nemzetiszín újrászületése